

Full diocesà

14 de febrer del 2016

p4 – Restauració del campanar de l'església de Vilagrassa

p6 – Resum del Missatge del Papa per a la Quaresma

Planta cara a la fam: sembra

Mans Unides manté el seu compromís ferm a favor d'una seguretat alimentària sostenible i respectuosa amb la «casa comuna» que ens acull.

Aquesta lluita contra la fam al món ha d'assumir-se com un deure ètic personal i una responsabilitat de la societat civil si volem garantir el dret a l'alimentació, un dret inherent a la dignitat de tota persona.

Aquest dret –que es realitza quan les persones tenen en tot moment accés a l'aliment adequat– és possible. Segons la FAO, la seguretat alimentària i la sostenibilitat del medi ambient a nivell mundial depenen d'uns 500 milions d'explotacions familiars (petits agricultors, pescadors, pastors), que conformen

l'espina dorsal de l'agricultura en la major part dels països. No obstant això, aquestes explotacions són especialment vulnerables davant la falta de recursos necessaris per a millorar la producció agrícola i l'impacte de les crisis mediambientals.

Per això, amb la nostra campanya «Planta cara a la fam: sembra», ens comprometem a sembrar recursos, sembrar capacitats, sembrar responsabilitats i cooperació entre els Estats i sembrar solidaritat. Avui es fa la col·lecta contra la fam.

Així, des de Mans Unides, continuarem treballant en col·laboració amb totes les persones i institucions que promouen un model de desenvolupament sostenible que fomenti l'austeritat en el consum i pari el consumisme compulsiu i irresponsable.

«Diu l'Esriptura que l'home no viu sols de pa...»

Diumenge I de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." »Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

(26,4-10)

Salm responsorial

Estigieu vora meu en els perills, Senyor.

(Salm 90)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Què diu l'Esriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Esriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

(10,8-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res

i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Esriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol."» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu."» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

(4,1-13)

«Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat»

Confessar el nom de Jesús

Josep Molist i Rifà, prev.

Entrats en el camí quaresmal, els textos escripturístics de les misses dominicals es comprenen des de la perspectiva de les antigues catequesis adreçades als catecúmens. Això no exclou que els puguem llegir des del punt de vista de l'exercici espiritual que suposa el procés de conversió quaresmal. En el fons, es tracta de redescobrir que el nom (la identitat) de cadascun dels qui hem estat batejats està arrelat en el misteri del Nom diví de Crist, sense caure en la temptació d'utilitzar-lo. Dit d'una altra manera: es tracta de reconèixer nostre Senyor i adorar-lo amb sant despreniment de nosaltres mateixos.

El primer moment d'aquesta dinàmica de conversió, doncs, requerirà contemplar el propi passat («el meu pare era un arameu errant...») i reconèixer que Déu ens ha alliberat de l'esclavatge «amb mà forta i braç poderós». El segon moment passa per confiar en Déu nostre Senyor, sabent que «ha donat ordre als àngels de guardar-te en els camins». Però, de la mateixa manera que Jesús fou temptat amb l'instrument més refinat del diable que és l'ego, ja en el tercer estadi, l'actitud crítica davant les seduccions d'un «jo» que ens vol fer creure que ens estima, només la podrem tenir si confessem explícitament el nom de Jesús —la fe que portem cor— amb els llavis, tal com sant Pau recomana als cristians de Roma. Perquè en la mesura en què invoquem sincerament el nom del Senyor i hi restem units a través de la comunió personal i eclesial, el nostre nom s'anirà identificant amb el de Crist.

La imatge

**La temptació del diable (1865).
Gustave Doré.**

Jesús va sentir-se atret a desviar-se de la seva missió. És temptat a satisfer les necessitats materials, a buscar la glòria mundana i el poder i a proposar una religiositat superficial. Jesús, confiant en el Pare, venç la prova afirmant que hi ha uns valors superiors, proclamant la primacia de Déu i renunciant a qualsevol religiositat màgica.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

15 dilluns

—Sants Faustí i Jovita, màrtirs (+122)
—Santa Georgina, verge
Levític 19,1-2.11-18 / Salm 18 / Mateu 25,31-46

16 dimarts

—Sant Onèsim, bisbe (c.+95)
Isaïes 55,10-11 / Salm 33 / Mateu 6,7-15

17 dimecres

—Els set sants fundadors dels Servites, eremites i predicadors (s.XIII)
Jonàs 3,1-10 / Salm 50 / Lluc 11,29-32

18 dijous

—Sant Eladi, bisbe (+632)
—Sant Àlvar, màrtir (+861)
Ester 14,1.3-5.12-14 / Salm 137 / Mateu 7,7-12

19 divendres

—Sant Conrad, religiós (+1306)
Ezequiel 18,21-28 / Salm 129 / Mateu 5,20-26

20 dissabte

—Sant Maurici Proeta, prevere (+1544)
Deuteronomi 20,16-19 / Salm 118 / Mateu 5,43-48

21 Diumenge II de Quaresma / Cicle C

—Sant Pere Damià, bisbe i doctor de l'Església (1007-1072)
Gènesi 15,5-12.17-18 / Salm 26 / Filipencs 3,17-4,1 / Lluc 9,28b-36

El bisbe participa en la Festa dels Traginers de Balsareny

Redacció

El senyor bisbe va participar, el propassat diumenge dia 31 de gener, en la Festa dels Traginers de Balsareny, dins el marc de la visita pastoral del Llobregat.

Després de presidir l'eucaristia dominical, el bisbe Xavier va sortir a beneir el bestiar i els participants de la cavalcada. El regidor de Cultura i Festes va agrair la seva presència i va explicar el caràcter de la festa, declarada d'interès nacional, els altres elements de la celebració, més enllà de la cavalcada, i la gran implicació dels veïns en totes les activitats.

El bisbe va verificar el grau de popularitat d'aquest esdeveniment folklòric-popular amb les moltes salutacions a gent de tot Catalunya.

La Festa dels Traginers se celebra sempre el diumenge anomenat abans de Sexagèsima, la setmana anterior a carnaval.

Obres al campanar de Vilagrassa

Comissió de Patrimoni

S'han iniciat les obres de restauració del campanar gòtic de l'església de Vilagrassa. L'actuació se centrarà en la restauració de la torre del campanar tant pel que fa als elements deteriorats o afegits inadequadament en èpoques recents, principalment en la part exterior de la torre, com en l'interior de la planta superior del campanar.

En les quatre parets de façana es repararan i consolidaran els àmbits deteriorats de la superfície exterior. En termes generals, les parts en pitjor estat són les humitats de les zones baixes de les parets, la zona alta sota els grans finestrals (cares nord i oest), així com els ampits i ràfecs. A la plataforma del campanar caldrà reparar

i tornar a col·locar les peces desaparegudes dels pilars i voltes.

Pel que fa a la restauració i renovació general de la planta del campanar, caldrà fer noves proteccions i accessos, una nova sortida a la planta des de les escales interiors, la restauració dels ampits actuals i les façanes interiors, la neteja i eliminació d'elements inadequats (biguetes, encadellats ceràmics i pilastres de recolzaments amb maó vist) i la renovació i adequació d'una plataforma-mirador mitjançant una restitució del nivell del paviment a la cota original. També s'instal·larà l'enllumenat a l'exterior de la torre.

Notícia sencera a www.bisbatsonsa.cat/noticies

Cloenda de l'Any de la Vida Consagrada

Ramon Estany

A l'església de la Companyia de Maria de Solsona es va celebrar, el dia 2 de febrer, la cloenda de l'Any de la Vida Consagrada i la festa de la Presentació del Senyor, també coneguda com a festa de la Candelera.

La celebració va comptar amb l'assistència de les comunitats religioses de Solsona i el Miracle i un nombrós grup de feligresos de la parròquia, així com membres de Vida Creixent, ja que celebraven també aquest dia els seus sants patrons, Simeó i Anna.

Va presidir l'eucaristia el bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, acompanyat del rector de Solsona, Mn. Lluís Tollar, el superior del Miracle, P. Xavier Poch, i un nombrós grup de preve-

res solsonins. El bisbe, en l'homilia, va donar gràcies a Déu pel do de la vida consagrada a la nostra Església de Solsona, pel bé que fa i pel testimoni de vida que ofereix.

En el moment de les pregàries, van participar-hi representants de les comunitats religioses de Solsona i de Vida Creixent. La celebració va finalitzar amb el cant dels goigs de la Mare de Déu del Claustre.

L'endemà, dia 3 de febrer, la catedral de Solsona va celebrar la festivitat de Sant Blai, en la qual els fidels porten a beneir la fruita en honor d'aquest bisbe sant i màrtir. Va ser presidida per Mn. Josep Torres, acompanyat de Mn. Joan Clos i Mn. Isidre Sala.

Notícies Breus

Conferència del Dr. Francesc Torralba a Berga

Pilar Torra

El dia 22 de gener, dins el cicle de conferències amb motiu del Centenari de la Mare de Déu de Queralt, va tenir lloc al Pavelló de Suècia de la ciutat de Berga, amb molta assistència de públic, una conferència del Dr. Francesc Torralba sobre el tema «Santuari, lloc de trobada».

A www.bisbatsolsona.cat/videos podeu escoltar i veure aquesta conferència (gravació de M. Coll).

Cicle de formació cristiana a Navàs

Montserrat Coll

El P. Jordi Castanyer va participar en el cicle de formació cristiana, organitzat per la parròquia de Navàs, amb el tema «Els gaudis humans i la religió», que va presentar per mitjà de la pel·lícula *El festín de Babette*. Es tracta d'un film senzill i artístic, amb missatge clar, que mostra el que no ha de ser (cares tristes, renúncia a tot, amargor...) i el que sí ha de ser (alegria, festa, gaudi, vida!) la religió en la vida de les persones.

Les obres de misericòrdia en l'Any Jubilar: la nostra fe es tradueix en gestos

Resum del missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2016

«Vull misericòrdia i no sacrifici. Les obres de misericòrdia en el camí jubilar», és el títol del missatge del papa Francesc per a la Quaresma del 2016 que acaba de començar.

El Santa Pare, partint de la citació de l'evangeli de sant Mateu, desenvolupa el seu missatge en tres apartats: Maria, icona d'una Església que evangelitza perquè és evangelitzada; l'aliança de Déu amb els homes: una història de misericòrdia; i les obres de misericòrdia. El document, datat el 4 d'octubre, festivitat de sant Francesc d'Assís, conclou convidant tothom a no perdre aquest temps de Quaresma favorable a la conversió.

El misteri de la misericòrdia revelat al llarg de la història

La misericòrdia de Déu és un anunci al món, però cada cristià és cridat a experimentar en primera persona aquest anunci. Per això, explica el Papa que en el temps de la Quaresma enviarà els missioners de la misericòrdia, «per tal que siguin per a tothom un signe concret de la proximitat i del perdó de Déu».

Francesc recorda que el misteri de la misericòrdia divina es revela al llarg de la història de l'aliança entre Déu i el seu poble Israel. Déu, explica, es mostra sempre ric en misericòrdia, especialment en els moments més dramàtics, quan la infidelitat trenca el vincle del pacte. Per això, el Pontífex indica que aquí som davant un autèntic drama d'amor, en el qual Déu exerceix el paper de pare i de marit traït, mentre que Israel exerceix el paper de fill i el d'esposa infidel.

I aquest «drama d'amor» arriba al cim en el Fill fet home. D'aquesta manera, el papa Francesc recorda que el «Fill de Déu és l'Espòs que fa qualsevol cosa per guanyar-se l'amor de la seva Esposa, amb qui està unit amb un amor incondicional, que es fa visible en les núpcies eternes amb ella».

Importància de les obres de misericòrdia

Les obres de misericòrdia corporals i espirituals, assegura el Sant Pare, ens recorden que «la nostra fe es tradueix en gestos concrets i quotidians, destinats a ajudar el nostre proïme en el cos i en l'esperit, i sobre els quals serem jutjats: nodrir-lo, visitar-lo, consolar-lo i educar-lo». Per això,

Francesc expressa el seu desig que el poble cristià reflexioni durant el Jubileu sobre aquestes coses, de manera que es desperti la nostra consciència.

Contra els totalitarismes i les ideologies de pensament únic

D'altra banda, el Papa adverteix sobre el deliri que poden assumir determinades formes socials i polítiques, com han mostrat els totalitarismes del segle XX i com mostren avui les ideologies del pensament únic i de la tecnociència, «que pretenen fer que Déu sigui irrellevant i que l'home es reduïxi a una massa per a utilitzar-lo». I actualment, precisa, també poden mostrar les estructures de pecat vinculades a un model fals de desenvolupament, basat en la idolatria dels diners, com a conseqüència de la qual les persones i les societats més riques es tornen indiferents envers els pobres, als quals tanquen les seves portes, negant-se fins i tot a mirar-los.

El Pontífex assegura que la Quaresma d'aquest Any Jubilar és per a tots un temps favorable «per a sortir de la nostra alienació existencial gràcies a l'escolta de la Paraula i a les obres de misericòrdia». A propòsit, recorda que mai no cal separar les obres corporals de les espirituals.

El missatge del Papa, signat al Vaticà el 4 d'octubre del 2015, festa de Sant Francesc d'Assís, conclou que «no podem aquest temps de Quaresma favorable a la conversió».

L'article

Jocs de paraules

Climent Forner, prev.

Sempre m'ha agradat molt de jugar amb les paraules, talment un infant agorarat que juga amb foc, talment un enamorat que mai no es cansa d'acariciar l'estimada: sigui per l'etimologia, la fonètica, la semàntica, el ritme, la rima o la simple composició sil·làbica de vocals i consonants. Fins i tot quan dormo, el meu cervell és un ordinador imparable que fa de les seves. Per exemple:

ROMA-AMOR. ¿No us heu fixat mai en el doble significat que té, i podria tenir, la mateixa paraula invertida: AMOR-ROMA? Mare de Déu, quin gir més copernicà s'hauria donat i es donaria en la vida religiosa i política d'Occident i de la mateixa Església catòlica, convertida, després de Constantí (segle IV), en centre universal de poder absolut al llarg de segles (per més negres que fossin, amb la ciutat d'Avinyó per entremig), fins a la Ciutat del Vaticà dels temps moderns, dotada aquesta d'una autoritat eclesiàstica i temporal més pròpia dels regnes terrenals que no del Regne de Déu al servei del qual ha d'estar l'Església (cf. Concili Vaticà II). Pere i Pau, els dos màxims apòstols de Jesucrist, van traslladar certament de Jerusalem a la Ciutat Eterna, segellant-lo i tot amb el propi martiri, l'Evangeli de l'Amor. Ah, si, a semblança de les primeres comunitats cristianes, ens estiméssim com a germans de veritat amb preferència pels més pobres! No perquè sigui l'Any de la Misericòrdia tal com ha decretat el papa Francesc; és que sense misericòrdia no hi ha Església, com no hi ha Déu: el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist és Amor-Misericòrdia, o no existeix. Som nosaltres els qui n'hem de donar testimoni convençut i convincent en els nostres dies, com si passéssim de l'Antic al Nou Testament. Amb l'ajut, doncs, de l'Esperit Sant, cal que anem convertint ROMA en AMOR. També de l'ecumenisme, evidentment.

MESSIES-MESSI. Hi pensava el dia que el gran futbolista del Barça va guanyar la cinquena pilota d'or com fins ara no havia guanyat mai ningú (i les que pot guanyar encara). Quin honor i quin goig, manoi! Els milers d'infants d'arreu del món que llueixen la seva samarreta i deïtjarien ser com ell... Ara, si només ho fan pels diners i per la fama, malament rai, quan l'argentí de casa nostra té prou un seguit de virtuts o qualitats dignes d'admiració i d'imitació: humil, senzill, amable, somrient, esforçat, sacrificat, bon company, artista de jugades magistrals, úniques, històriques... Tanmateix, i és una llàstima, si a aquells marrecs que deia (i àdhuc a molts adults, també bojament fans del jugador) els pregunteu qui era o és el Messies, l'enviat de Déu, aquell que els israelites esperaven i que els cristians creiem que ja és amb nosaltres, Jesús de Natzaret, no ho saben. Quina ignorància religiosa! Leo Messi és el rei del futbol –la religió més estesa del segle XXI–, sí, però no és déu, per més que molta gent l'idolatri. ¿I el trident actual del club que és més que un club, la Santíssima Trinitat? Déu ens trobi confessats.

El llibre

La teología de la historia según Francisco Canals

Xavier Prevosti Vives

Editorial Balmes

Davant la progressiva i universal extensió de la secularització i pèrdua de la fe en el món, sorgeix inevitablement la pregunta sobre el sentit de la història. L'apostasia de les nacions secularment cristianes i la creixent absència de Déu en la societat deixa l'home de fe perplex davant l'afirmació del Vaticà II: «El Senyor és el fi de la història humana, punt de convergència cap al qual tendeixen els desigs de la història i de la civilització, centre de la humanitat, goig del cor humà i plenitud total de les seves aspiracions» (GS 45). Amb el desig de comprendre, a la llum de la fe, els desigis dels temps, ens proposem «donar raó de la nostra esperança» (cf. 1Pe 3, 15) i com «l'Església només entrarà en la glòria del Regne a través d'aquesta última Pasqua en la qual seguirà el seu Senyor en la seva mort i la seva resurrecció (CEC 677)».

Més enllà de la justícia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest cap de setmana, totes les parròquies comencen les principals activitats de la campanya contra la fam i, en particular, la col·lecta que sumarà al finançament dels dos projectes assumits per Mans Unides de Solsona.

Molt sovint, Mans Unides ens invita a reflexionar i actuar en favor de la justícia i la solidaritat. Aprofito l'avenença per a invitar-vos a llegir i reflexionar dos fragments importants del document papal de convocatòria de l'Any Sant de la Misericòrdia. Aquesta primera glossa la dedico a presentar la relació entre justícia i misericòrdia que ens proposa el papa Francesc (MV 20-21). La setmana vinent, us portaré a consideració un fragment que ens parla en profunditat sobre la solidaritat.

A la *Misericordiae Vultus* hi llegim que hi ha relació entre justícia i misericòrdia: "no es tracta de dos aspectes contradictoris, sinó d'una única realitat que es desenvolupa progressivament fins a aconseguir el seu àpex en la plenitud de l'amor" (MV 20).

La definició de justícia, que també reproduïx el Papa en el seu document, resa: donar a cadascú allò que li és degut. Així doncs, fer possible l'accés a tots els homes als drets més fonamentals, i entre ells a l'alimentació bàsica, és un deure de justícia.

Avui, com sabem, la fam no és deguda a la manca d'aliments sinó als conflictes armats que neixen de l'afany de diner i de poder, a l'explotació i a la corrupció que impedeix el repartiment de la riquesa i a tantes actituds i accions injustes.

Molts països desenvolupats, mentre és fan heralds de la justícia internacional, emparen i promouen un sistema

econòmic que estimula els conflictes més sagnants i les explotacions laborals més inaudites. "La justícia sola no basta, i l'experiència ensenya que apel·lant només a ella es corre el risc de destruir-la" (MV 21). Com n'és de certa aquesta afirmació! Quants governs apel·lant a la llei permeten, toleren o fins provoquen greus injustícies! La justícia que construeixen les nostres democràcies occidentals té peus de fang, té un gran parentiu amb la justícia farisaica que Jesús va superar amb la seva proposta misericordiosa. "Déu no rebutja la justícia. Ell l'engloba i la supera en un esdeveniment superior on s'experimenta l'amor que està a la base d'una veritable justícia" (MV 21).

L'Església, sense massa propaganda, amb una enorme xarxa de persones i institucions, cerca de construir aquesta justícia misericordiosa en tots els racons de la terra. Si col·labores amb Mans Unides et sumes a aquesta xarxa de justícia basada en l'amor que ens recorda el nostre bon papa Francesc.

